ešte všetkým ostatným ver. notárom do našeho obvodu patriacim pri najbližšom válnom shromaždení sdelený. Po vstúpení poměrov do normálnej koľaji dosta pristupíme všetci našemu spolku.

Časopis »České Právo« už niekoľky z nás predplatili, a robíme propagandu v zájme tohože vývinu morálného a hmotného. Budeme se hlásiť aj s našimi prispevkami.

Z poverenia komory: Dr. Králik, jednatel v. r.«

Projevujeme nelíčenou radosť nad pochopením naší snahy a vítáme kolegy slovenské při společné práci za obhájení stavovských našich práv.

Důsledkem ustanovení 6. tit. čís. nařízení ze dne 19. března 1916 č. 69 ř. z. o vlastníkově hypotéce jest, že 1. k podání žádosti za výmaz práva zástavního na základě kvitance legitimován bude pouze vlastník nemovitosti zavazené a 2., že ustanovení § 2. zák. ze dne 23. května 1883 čís. 82 ř. z. jest derogováno potud, že soud pozůstalostní není oprávněn nařiditi z moci úřední, aby vymazáno bylo hypoteční pohledávání, k jehož výmazu dáno bylo svolení v řízení pozůstalostním. Výmaz ten může povolen býti pouze k návrhu vlastníka nemovitosti zavazené. Doporučuje se, aby soudy tabulární a pozůstalostní důsledky tyto měly na zřeteli. Dr. Ant. Mokrý.

Nová sazba notářská. Dne 20. února 1920 vstoupila konečně v platnost nová sazba notářská.

Z četných projevů našich kolegů, jež nás docházejí, jest zjevno, že uvítána byla se zadostiučiněním a že u všech příznivě jest posuzována. Konečně dochází notář odměny, odpovídající jeho postavení a přiměřené jeho vzdělání a námaze.

Pokládáme za svou povinnost vzdáti předem vřelý dík panu ministru spravedlnosti Dru. Veselému a zákonodárnému oddělení ministerstva spravedlnosti, zejména panu odborovému přednostovi Hartanovi a odborovému radovi Dru. Voskovi, jež všichni s největší benevolencí vyšli oprávněným požadavkům našeho stavu vstříc a vzdor všem překážkám a nástrahám, jež ještě v poslední dobu před vydáním nové sazby se vyskytly, energicky čelili a uhájili spravedlivé naše stanovisko.

Dochází nás ovšem četně různé dotazy o výkladu některých bodů sazby notářské.

Mnohé z nich při bedlivém čtení sazby vysvětlují se samy sebou, jiné vysvětleny byly ve spisku »Nová sazba notářská«, vydaném Drem. Čulíkem. Ostatní pak zodpovídáme na tomto místě jak následuje, i prosíme pány kolegy, aby, mají-li pochybnosti, sdělili je s naší redakcí, bychom mohli podati jim náležitého vysvětlení.

Veškeré úkony a listiny, jež nejsou výslovně v nové sazbě uvedeny, nepodléhají sazbě, nýbrž jako úkony nikoliv jednoduché odměnění dle § 171 n. ř. — Sem náležejí zejména veškerá osvědčení v § 83 až 88 not. řádu, t. j. osvědčování prohlášení, usnesení valných hromad a skutečných příběhů.

Případy ty jsou ve skutečnosti velice různé, a namnoze velice obtížné, ku př. braní vzorků, tiskové opravy, sdělování komplikovaných prohlášení, osvědčování dlouhých usnesení valných hromad, loterních tahů atd.

Uniformování těchto úkonů jednotnou sazbou nebylo by spravedlivo a ani možno, dlužno je proto honorovati dle § 171 a po př. tam, kde není určité ceny, dle sazeb. poł. B č. 8. (podle času). Usnášení valných hromad, která obsahují právní jednání, ciferně vyjádřená, na př. zvyšování akciového kapitálu, schvalování uzavřených smluv a pod., možno čítati nejméně dle saz. pol. A 1 neb 2, v případech obtížných dle § 171.

Snímek z osvědčení, jenž honorován byl ve staré sazbě 2 K 40, dlužno nyní honorovati poplatkem dle sazby A 4 (vidimace) mimo poplatek manipulační za psaní.

Plná moc blanketová podléhá poplatku sazebnímu 2 K; není-li blanketová, dlužno jí pokládati za listinu jednostrannou a dlužno jí honorovati dle sazby A 2, a není-li cena udána, dle sazby B 8.

Ověřuje-li se podpis mimo kancelář notářovu, dlužno čítati mimo poplatek legalisační ještě poplatek dle B 8, podle času a jde-li o ověření mimo sídlo notářovo ve vzdálenosti více než 2 km, ještě poplatek dle sazby D 11.

Je-li notář nucen při úkonech soudního komisařství mimo kancelář přibrati svého zřízence, má právo čítati zaň odměnu dle sazby A 5. lit. c.

Poplatkové výkazy pozůstalostní dlužno čítati zvláště v těch případech, kde nejedná se o jednoduchá projednání.

Konečně upozorňujeme na stylistický lapsus, který se sběhl při popl. sazbě E 12, kde stanoveno, že za každou započatou stránku »alespoň« o 25ti stránkách dlužno čítati 50 hal., resp. 1 K; slovo »alespoň« dlužno vykládati slovem »nejvýše«.

Stálé opomíjení našeho stavu při pracech zákonodárných vedlo náš spolek k tomu, že podal pamětní spis předsednictvu ministerské rady, v němž poukázal na toto opomíjení notářstva českého a jeho vylučování z prací zákonodárných, zejména v oboru ministerstva spravedlnosti, obchodu, financí, vnitra a zemědělství i žádal za nápravu a zejména i doplnění statistické rady a rady živnostenské delegáty našeho stavu. Presidium ministerské rady výnosem ze dne 20. února 1920 č. 4846 vyhovělo této žádosti a oznámilo, že žádost naše sdělena byla všem zúčastněným ministerstvům i Pozemkovému úřadu s tím, aby odůvodněné žádosti spolku československých notářů bylo na příště seč možno vyhovováno a notáři přibíráni byli za poradce k zamýšleným reformám našeho zákonodárství.

Důsledkem toho obrátil se ihned výkonný výbor jménem spolku na Pozemkový úřad v Praze zvláštním podáním, v němž stěžoval si do vylučování notářstva při provádění reformy pozemkové, hlavního to oboru jejich působení, i žádal, aby Pozemkový úřad na příště dovolával se spolupůsobení našeho při provádění reformy pozemkové.

Ověřování podpisů. Výkonný výbor našeho spolku podal ministerstvu financí odůvodněnou žádost, aby poplatek legalisační při ověřování podpisů u soudů, jakož i poplatek vidimační byl zvýšen tak, aby odpovídal novým poplatkům notářským, dle nové sazby naší, jak tomu jest na příklad i v říši německé, neboť není zajisté odůvodněno, aby strana ověřující podpis u soudu platila méně nežli u notáře a bude to zajisté i v zájmu státu, když poplatky ty budou zvýšeny ať již tím, že budou vybírány v kolcích aneb hotově.

Úprava platů notářského personálu. V posledním sezení notářské komory pražské bylo usneseno doporučiti všem členům kolegia a výkonný výbor spolku našeho doporučuje všem notářům vůbec, aby platy personálu notářského byly upraveny ve shodě s usnesením valné hromady advokátní komory pražské ze dne 18. ledna 1920 ohledně personálu v kancelářích advokátních.

Usnesení to zní takto:

a) pro začátečníky na dobu 1 roku prakse . . . K 150·—
b) pro úředníky s praksí od 1 do 3 let . . . . . K 250·—
c) pro úředníky s praksí od 3 do 5 let . . . . . K 300·—
d) pro úředníky s praksí delší 5 let . . . . . K 400·—
e) pro úředníky s praksí nejméně pětiletou, jimž přiznáno právo dle §u 31 c. ř. s. . . . . K 500·—
f) pro solicitátory s praksí nejméně desetiletou . . K 600·—

2. a) Praksí rozumí se služba výhradně v advokátní kanceláři konaná.
b) Doba prvních tří měsíců prakse v advokátní kanceláři se považuje za službu přípravnou a platí pro dobu tu volnost smluvní; tato doba nevčítá se do doby pro výměru služného rozhodné.
c) Pohlaví nečiní rozdílu při úpravě poměru služebního.
Pro zaměstnance mladší osmnácti let neplatí sazby minimální; kdyby však v novém pojišťovacím zákoně snížena byla hranice věku k pojištění povinného pod 18 let, bude potom i pro platnost minimálních sazeb rozhodujícím věk v pojišťovacím zákoně pro povinnost pojistnou stanovený. Pro úředníky ženaté přistupuje k sazbě v odst. 1 uvedené přirážka ve výši 10 proc.

5. V advokátních kancelářích, které více nežli 5 sil zaměstnávají, přistupuje k sazbě v odst. 1 uvedené další přirážka ve výši 5 proc. pro každého kancelářského úředníka; v počet pěti sil včítají se i koncipienti.

6. a) Sazby tyto platí pro celodenní práci nejvýše sedmihodinovou, pro zaměstnance s polodenním zaměstnáním platí sazby poloviční.
b) V sobotní dny trvá doba pracovní jenom 4 hodiny dopolední; pro sobotní odpůldne možno zavésti povinnou službu inspekční, jež se odměňuje dle odst. 7 lit. a.
c) Sváteční dopoledne jest dobou pracovní. Pouze svátky národní, pro oba zasvěcené svátky Vánoční, Velikonoční a Svatodušní a o Nový rok jest celodenní klid.

7. a) Za práci přes úřední hodiny vykonanou přísluší úřednictvu ještě náhrada ve dvojnásobné výši průměrného služného, vypadajícího na normální pracovní dobu, nejméně však 2 K za každou přespočetnou pracovní hodinu.